

Plamen Touhy - báseň o zachraňující Touze

Tak jak to já cítím! Snad ne příliš dlouze,
povím Ti příteli o zázračné Touze,
co vytrhne člověka z duchovní nouze.
O Touze, která jest mocným plamenem,
jenž má sílu spojit lidské nitro s Rájem.

Neseš v sobě Svatý odkaz Otce Stvořitele,
který do Tebe vložil Dar Touhy po světle!
Proto, aby Tě její plamen vedl k vycitování
Jeho Vůle, zakotvené do Prazákonů Stvoření!
Dokonalých, Věčných, které se nikdy nezmění!
Abys dokončil svůj vývoj tak musíš pochopit,
smysl svého života a jak máš správně žít!

Pro člověka a jeho Touhu dávám přirovnání
k horkovzdušnému balónu a jeho plameni.
Když plamen hoří, vznáší se balón k nebi,
když zhasne, tak padá balón k zemi!

Skutečná Touha jest voláním věčnosti,
jest magnetem, co přitahuje ctnosti.
Jest duhovým mostem, co Tě spojuje
s blahodárnou řekou naděje.
Jest klenotem Tvé duše, když udržíš ho čistý,
pak Tvůj návrat do Ráje, bude jednou jistý.
Svěřený Dar však člověk čistým nenechal,
když sobeckými žádostmi ho zasypal!
Posvátný plamen Touhy tak v sobě zdusil,
a cítí už jen neklid, vždyť svůj Cit otupil.
Holduje svým zálibám, učinil z nich pasti,
co věší se mu na paty a táhnou ho do propasti.
Láskyplné Vedení člověk hrubě odstrčil,
když Zákony Boží těmi svými nahradil!

Nyní Světové Hodiny odbíjejí dvanáctou

a Sobectví s Beznadějí na Zemi vládnou!
Rozum odkloněný od Světla hlasitě mudruje
a zdánlivě to vypadá, že Říše pozemského ráje
na Modré planetě nemá naději žádnou.
Člověk jen reptá a už neví, kdo mu život dal!
Však kola Mlýnů Osudu se budou točit dál.

Žalostný člověk, který Zlatou hřivnu zakopal!
Jaké jest dědictví, co po sobě zanechal?
V hrůzyplné noci, jež zdá se být moc dlouhá,
probouzí se v Nemnohých opravdová Touha.
Kanálky Touhy prosakují do nich kapky naděje,
tak, jako do skvostných květů bílé Lilie
vtékají čisté, ranní rosy krůpěje.

Nezoufej nad tím, že máš špatné vlastnosti,
přemůžeš je dobrými, jen posiluj své ctnosti.
Naslouchej svému citu a plň své povinnosti
Jestli ze Tvé Touhy zbyla alespoň jiskřička,
nech ji opět vzplanout, ať hoří jako svíčka!
Pozvedni své zraky a máš-li čisté chtění,
upřímně je proměňuj v činy každodenní!
Brzy poznáš, jakou cenu má ryzí radost!
Ať vstoupí do Tvé duše jako zvaný host!

Plamen touhy vůli člověka zoceluje,
jest vnitřním světlem, co ho zušlechťuje,
se Světlem Boží Lásky ho spojuje!
Ten, kdo své nitro Touhou prožhavuje,
vzácný olej do lampy své duše doplňuje
a tím svou duchovní jiskru živou udržuje!
Kosmické zákony vycitňuje a také v nich žije!

Když se v lásce dáváš, srdcem krásně zpíváš
a průplavem Čistoty se stáváš!
Skrze čistou Touhu Tě Boží Láska navštívuje
a Světlem Pravdy Tvou duši prozařuje!
Ten, kdo svým poznáním druhým pomáhá,
požehnání dostává a vnitřní krásu získává.
Pravá touha od dobrého nikdy neodlučuje,
od zla osvobozuje a dary Nebes zpozemšťuje!

Jak opravdový jest Tvé Touhy plamen,
tak pevné jest Tvé spojení s Rájem!
Následná prožití Tě dovedou k přesvědčení,
že jiné moci než Lásky ve Vesmíru není!
Toto přesvědčení bude Tvým zlatým lanem
a povede Tě vzhůru na Tvé pouti světem!

Napln i Dnešní Den svým smělym činem

a prozvoň svou duši radostným smíchem!
O vysokém cíli neměj pochybnosti,
namiř Plamen Touhy do Zahrady Ctností!

From:

<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:

https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/richard_chmelar/plamen_touhy

Last update: **06.03.2016 22:28**

